

ת"פ 12644/07/12 - מדינת ישראל נגד מהדי מרעי

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 12644-07-12 מדינת ישראל נ' מרעי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת יפעת שיטרית
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
מהדי מרעי

הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. כנגד הנאשם הוגש לבית משפט זה כתב אישום, בו יוחסו לו העבירות שעניינן, מעשה מגונה ותקיפה.
2. תחילה, כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.
3. בדיון אשר התקיים בפני ביום 3.11.13 ולאחר שהוחל בשמיעת ראיות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, הנאשם יחזור בו מכפירתו, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע על פי הודאתו. עוד הוסכם, כי מפאת גילו של הנאשם במועד ביצוע העבירות ואף לגופו של עניין, בטרם יישמעו טיעוני הצדדים לעונש, יתקבל תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם ולאחר מכן יטענו הצדדים באופן חופשי לעונש (הכל ביחד יקרא להלן: "הסדר הטיעון").
4. בהתאם להסדר הטיעון, הנאשם חזר בו מכפירתו, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: "כתב האישום המתוקן"). הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו בעבירות כדלקמן:
 - א. מעשה מגונה - עבירה לפי סעיף 348(ג1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
 - ב. תקיפה - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.
5. כן הוריתי על הגשת תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם. תסקיר, כאמור, כמו גם תסקיר משלים, מונחים בפני.

6. כן הוריתי על הגשת חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניינו של הנאשם, זאת מבלי לקבוע מסמרות לגופה של ענישה, או ליצור ציפייה בהקשר זה. חוות דעת, כאמור, מונחת בפני והיא חיובית.

7. כן הוריתי על הגשת חוות דעת מאת המרכז להערכת מסוכנות - מב"ן בעניינו של הנאשם. חוות דעת, כאמור, מונחת בפני.

עובדות כתב האישום המתוקן:

8. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 22/6/12, בשעה 8:30 או בסמוך לכך, עמדה נ', ילידת 1988, בכפר מ, בתחנת אוטובוס לכיוון כ (להלן: "**התחנה**") והמתינה לאוטובוס. באותו מועד הגיע למקום הנאשם, שאל את נ' שאלות שונות וביקש ממנה את מספר הטלפון הסלולארי שלה. נ' סירבה ובתגובה אמר לה הנאשם: "את לא רוצה? תנסי אותי". נ' חזרה ואמרה לנאשם שאינה רוצה לנסות אותו והוא השיב לה בטון מאיים: "את לא מכירה אותי".

9. כן עולה, כי בסמוך לאחר מכן, עלו הנאשם ונ' למיניבוס שהגיע לתחנה.

10. כך עולה, כי בשעה 8:57, או בסמוך לכך, ירדה נ' מן המיניבוס לפני היציאה מכפר כנא והבחינה, כי הנאשם עוקב אחריה. נ' הגבירה את קצב הליכתה והנאשם נצמד אליה ושאל אותה: "איך קוראים לך?" נ' השיבה לנאשם ושאלה אותו מה אכפת לו. הנאשם אחז בחוזקה בידה של נ', משך אותה לעבר קיר של בניין סמוך ונ' אמרה לו: "מה אתה משוגע, אנשים יראו אותי ויחשבו שאתה חבר שלי". בשלב זה הצמיד הנאשם את נ' לקיר, נגע בחזה ובשיבנה. המתלוננת צרחה, הנאשם דחף את המתלוננת וברח מהמקום.

טיעוני המאשימה לעונש:

11. המאשימה הגישה את טיעוניה לעונש בכתב. במסגרת טיעוניה לעונש, עתרה המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל, לחייבו בתשלום קנס ובפיצוי למתלוננת וכן להשית עליו מאסר מותנה.

12. כך הדגישה המאשימה את עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם.

13. עוד במסגרת טיעוניה לעונש, הדגישה המאשימה את שיקולי הענישה כפי שאלה הותוו בתיקון 113 לחוק העונשין. באשר לקביעת מתחם העונש ההולם ציינה המאשימה, כי הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות שביצע הנאשם הינם, חירותו, שלמות גופו ונפשו של אדם. כך טענה המאשימה, כי במעשיו הביע הנאשם זילות כלפי המתלוננת כאדם וכי חשיבותם של ערכים אלו ברורה מאליה בהיותם מהווים את זכויותיו הבסיסיות של כל אדם. באשר לחומרתה של הפגיעה המינית, הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית.

14. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי הנאשם ביצע את העבירות בעצמו וכי הוא אחראי באופן מלא ובלעדי למעשים ולתוצאותיהם. עוד ציינה המאשימה, כי הנזק שהיה צפוי להיגרם

מביצוע העבירות הינו פגיעה בגוף ובנפש. באשר לנזק שנגרם בפועל מביצוע העבירות, ציינה המאשימה, כי הפסיקה חזרה וקבעה, כי כאשר מדובר בעבירות מין, הרי שעסקינן במעשים בזויים וחמורים וכי אין צורך בתסקיר נפגעת עבירה כדי לקבוע, כי אלה מגלמים בחובם השפעה טראומתית. בהקשר זה הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית. עוד טענה המאשימה, כי מעובדות כתב האישום המתוקן מתבקשת המסקנה, כי הנאשם הונע על בסיס יצר מיני אלים. כך ציינה המאשימה, כי לצורך ביצוע מעשיו הכוחניים והמבזים, ניצל הנאשם יתרון של כוח על קורבנו.

15. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנתה המאשימה לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה.

16. עוד הוסיפה וטענה המאשימה, כי עבירות של תקיפה מינית הן עבירות שטבועה בהן חומרה אינהרנטית, אשר מצאה את ביטוייה בפסיקה. כך ציינה המאשימה, כי רבות דובר אודות הערך החברתי של שמירה על שלמות גופה של האישה והאינטימיות המקודשת לה והחובה להביע מסר עונשי ברור ותקיף כנגד מי שפוגע בערך חברתי זה. כן הדגישה המאשימה, כי בתי המשפט ביטאו את הצורך בהגנה על הציבור ובהרתעת עבריינים בפוטנציה כחלק משיקולי הענישה הרלוונטיים.

17. לאור כל האמור לעיל, טענה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 16 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר.

18. באשר לעונש הראוי לנאשם בתוך המתחם ציינה המאשימה, כי הנאשם יליד 1993, נעדר כל עבר פלילי. כך ציינה המאשימה, כי הנאשם אמנם הודה בביצוע המעשים, אך הדבר נעשה לאחר ניהול הוכחות ושמיעת עדותה של המתלוננת, כך שאין לשקול לזכות הנאשם חיסכון בזמן שיפוטי משמעותי. עוד טענה המאשימה, כי תסקיר שירות המבחן אינו מגלה נסיבות ייחודיות היכולות לבוא במסגרת השיקולים לטובת הנאשם וכי מהתסקיר עולה, כי הנאשם אינו לוקח אחריות על התנהגותו ומתחבר לפוגעניות שבה, משליך את האחריות על הקורבן, שולל נזקקות טיפולית ומתקשה לתאר פגיעה אפשרית במתלוננת.

19. בנסיבות העניין, בהתחשב באופי העבירות, בערכים שנפגעו ובנסיבות המקרה, סבורה המאשימה, כי על רקע נתוניו של העושה יש למקם את העונש הראוי לנאשם באמצעו של המתחם, כפי הצעתה. עוד טענה המאשימה, כי מרכיב נוסף וחשוב בענישה בנסיבות כגון אלו הינו פיצוי המתלוננת. כן עתרה המאשימה לחייב את הנאשם בתשלום קנס ולהשית עליו מאסר מותנה משמעותי ומרתיע.

20. בהשלמת טיעוניה לעונש כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 10/7/14, חזרה המאשימה על עמדתה העונשית, כפי שפורטה לעיל. כן הפנתה המאשימה לחוות דעת בדבר הערכת מסוכנות שהוגשה בעניינו של הנאשם ולעולה ממנה. המאשימה חזרה על עמדתה העונשית גם בדיון מיום 22/9/14 וציינה, כי אין בהגשת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם, כדי לשנות מעמדתה זו.

21. בפרוטוקול הדיון מיום 30.3.15, שבה המאשימה על עמדתה העונשית, כפי שפורטה בטיעוניה לעונש הכתובים והדגישה, כי אין בתסקיר שירות המבחן המשלים, כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם לטובת שיקום הנאשם. כך טענה המאשימה, כי התסקיר אינו מלמד על נאשם שהשתקם וכי קיים סיכוי ממשי לשיקומו, אלא אך על קיומה של אפשרות ערטילאית לשיקום, כאמור. לכן, כך לדידה של המאשימה, יש להוסיף את הערכת המסוכנות הבינונית, העולה מחוות דעת גורמי מב". משכך, כך לטענת המאשימה, על בית המשפט לאמץ את מתחם העונש ההולם כפי הצעתה ולא לחרוג ממנו.

טיעוני הנאשם לעונש:

22. בדיון אשר התקיים בפני ביום 10/7/14, הוגשו טיעוני הנאשם לעונש בכתב. במסגרת טיעוניה לעונש הדגיש ב"כ הנאשם, כי בעת ביצוע העבירות היה הנאשם כבן 18 שנים ומספר חודשים, ללא עבר או הסתבכות קודמת בפלילים.

23. כך הדגיש ב"כ הנאשם את הודאת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן וטען, כי בהודאתו לקח הנאשם אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. ב"כ הנאשם הבהיר עוד, כי הנאשם לא הודה במעשיו בתחילת ההליך זאת מתוך חשש ומתוך חוסר ידיעה באשר להליך הפלילי ובשים לב לעובדה, כי הוא היה במועד הרלוונטי בן 18 שנים ומספר חודשים וללא כל הסתבכות קודמת בפלילים.

24. כן טען ב"כ הנאשם, כי עסקין בעבירות המצויות ברף הנמוך והקל של עבירות מין, שעה שעסקין בנגיעה קלה מעל הבגדים, ללא שימוש קיצוני בכוח, אשר התמצה בדחיפה. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי עסקין באירוע חד פעמי, נקודתי וספציפי, כפי שהדבר קיבל את ביטויו גם בעדות המתלוננת. בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לעולה מעדות המתלוננת.

25. ב"כ הנאשם הוסיף והדגיש, כי המתלוננת לא נזקקה בשל מעשי הנאשם לכל טיפול רפואי או נפשי וכי לא הוגשה כל חוות דעת בהקשר זה. כך הדגיש, כי עסקין באירוע חד פעמי וחריג בנוף חייו של הנאשם, הנעדר כל תכנון מוקדם ואשר החל בכוונות נורמטיביות של הנאשם, שעה שפגש במתלוננת בדרכו לבית הספר בו למד והיה בדרכו לבחינת בגרות. כך טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם רצה להכיר את המתלוננת, לקבל את פרטיה וכי הנאשם כשל בטעויות חשיבה ולא ידע את השלכות מעשיו, שעה שפירש את התנהגות המתלוננת כהסכמה וככונות מצדה לקרבה ולמגע עמו.

26. עוד טען ב"כ הנאשם, כי עסקין באירוע קצר שארך מספר שניות, כפי שהדבר עולה גם מהסרטון שהוצג בבית המשפט במסגרת שמיעת הראיות. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי כפי העולה מהסרטון, הנאשם עזב את המקום וברח בריצה ממנו מיד עם התנגדות המתלוננת למעשיו. כן הפנה ב"כ הנאשם לעולה מעדותו של עד התביעה מר סחר בהותי.

27. כן הפנה ב"כ הנאשם לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ולעולה ממנו. כך ציין, כי

מהתסקיר עולה, כי עסקינן במשפחה מרובת ילדים, האב נכה, האם חולה במחלת הסרטן אשר מוכרת כנכה למל"ל וכי הנאשם נוטל תפקיד משמעותי בתמיכה בהוריו. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי מעורבות הנאשם בעבירות דנן מתוארת בתסקיר כחריגה לערכי משפחתו של הנאשם.

28. כן ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם כיום בן 20 שנים וחצי וכי מאז מעורבותו של הנאשם בעבירות דנן לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים.

29. כך ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם שילם מחיר כבד במהלך שנתיים, שעה שחלק מהתקופה היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריה וכי לאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים בדמות מעצר בית מלא לרבות איזוק אלקטרוני, אשר הוקלו בהמשך ההליך. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי במשך כל תקופה זו לא נרשמה לחובת הנאשם כל הפרה, דבר המעיד על מידת מסוכנותו של הנאשם.

30. עוד הוסיף וטען ב"כ הנאשם, כי הנאשם למד את הלקח הנדרש וכי לא יחזור על מעשים דומים בעתיד. בהקשר זה ציין ב"כ הנאשם, כי שירות המבחן קבע בתסקירו, כי הוא אינו מתרשם מקיומה של סטייה מינית או פתולוגיה בתחום תפקודו המיני של הנאשם והעריך, כי הנאשם ביצע עבירה מינית נסיבתית, תוך ניצול סיטואציה בה פגש את המתלוננת כשהיא לבדה ואליה חש משיכה.

31. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי שירות המבחן לא התרשם מביטוי מצוקה רגשית, או סטייה מינית, או פתולוגיה בתחום תפקודו המיני של הנאשם, העומדים מאחורי ביצוע העבירות. ב"כ הנאשם הוסיף והדגיש, כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד, לרבות תעודת בגרות במגמה מקצועית של חשמלאות רכב וכי תכניותיו הן להמשיך את לימודיו האקדמיים, תכניות אשר נגדעו בשל מעצרו של הנאשם וההליך המשפטי המתקיים בעניינו.

32. עוד הפנה ב"כ הנאשם לחוות הדעת מאת המרכז להערכת מסוכנות שהוגשה בעניינו של הנאשם, אשר העריכה את רמת מסוכנות הנאשם כבינונית. בהקשר זה טען ב"כ הנאשם, כי נפלה טעות או אי הבנה מצד המראיין לעניין לקיחת האחריות על מעשיו מצד הנאשם וכי הדבר נבע מחוסר התמצאות או יכולת התבטאות ראויה של הנאשם בשפה העברית או, כי דבריו לא תורגמו או הובנו כהלכה. בהקשר זה הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם הודה לאחר שכתב האישום תוקן, לקח אחריות על מעשיו ואף מוכן לחזור על הודאתו בבית המשפט. בהקשר זה שב והפנה ב"כ הנאשם לאמור בתסקיר שירות המבחן, אשר ממנו עולה, כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, תוך ביטוי תחושת חוסר אונים ואכזבה עצמית.

33. בנסיבות אלו, עתר ב"כ הנאשם, כי בית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן. כך טען ב"כ הנאשם, כי בשים לב לאופי העבירות שביצע הנאשם, נסיבות ביצוען ומדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון דא, יש להשית על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה על דרך עבודות שירות ו/או מאסר מותנה וכן לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת. לדידו של ב"כ הנאשם, יש בענישה זו כדי להוות עבור הנאשם ענישה ראויה ומרתיעה. כך הפנה ב"כ הנאשם לעולה מהתסקיר ולפיו, "לענישה הכוללת מאסר מאחורי סורג ובריה, השלכות קשות יותר

על הנאשם ועל בני משפחתו". עוד טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם מביע נכונות, ככל שיהיה צורך, להיות נתון תחת פיקוח שירות המבחן לתקופה שתיקבע ע"י בית המשפט.

34. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה רלוונטית ולרמת הענישה אשר הושתה במסגרתה. כן אבחן ב"כ הנאשם את נסיבות המקרה דנן מנסיבות חמורות יותר העולות מהפסיקה אליה הפנה.

35. בהשלמת טיעוניו לעונש מיום 22.9.14, חזר ב"כ הנאשם על עמדתו העונשית, כפי שזו פורטה לעיל.

36. בדיון מיום 30.3.15 עתר ב"כ הנאשם לאימוץ המלצת שירות המבחן, אשר הובאה במסגרת התסקיר המשלים. כך הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי ושב על עמדתו העונשית, כפי שזו פורטה לעיל.

37. בדבריו בפני, הביע הנאשם הסכמה ונכונות להשתלב בהליך טיפולי.

תסקירי שירות המבחן

38. כאמור, בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים. האחד נושא תאריך 4.4.14 והתסקיר המשלים נושא תאריך 5.3.15.

39. מתסקיר שירות המבחן המקורי עולה, כי הנאשם בן 20 שנים וחצי, רווק, בן למשפחה ממוצא ערבי מוסלמי, תושבת כפר משהד. עוד צוין, כי בחודשים האחרונים עובד הנאשם כפועל בניין באזור המרכז וכי השכלתו הינה 12 שנות לימוד אותן סיים עם תעודת בגרות.

40. כן הובאו נתונים אודות משפחת המוצא של הנאשם. כך יודגש, כי אביו של הנאשם מוכר כנכה ע"י המוסד לביטוח לאומי וכי אמו של הנאשם אף מוכרת כנכה ע"י המוסד לביטוח לאומי, בשל מחלת סרטן ממנה היא סובלת מזה כ- 7 שנים. הנאשם מסר, כי לו ולאחיו תפקיד משמעותי בתמיכה בהוריו ובהתמודדות עם קשייהם הבריאותיים.

41. בשיחה שנערכה בין שירות המבחן לבין אחיו של הנאשם, התייחס אחיו של הנאשם למעורבות הנאשם כחריגה לערכי המשפחה וכנגדת את נורמות ההתנהגות עליהן גדלו. בפני שירות המבחן שיבח אחיו של הנאשם את תפקודו הכללי של הנאשם ותיאר קשיים כלכליים של משפחתו וכי הנאשם נוטל תפקיד משמעותי בפרנסת המשפחה.

42. באשר לתולדות חייו של הנאשם צוין, כי הנאשם יליד 1993, גדל והתחנך במסגרות הלימוד הפורמאלי בכפר משהד, במסגרתן סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, במגמה מקצועית של חשמלאות רכב.

43. כך עולה, כי הנאשם תיאר קשיים כלכליים עמם התמודדה משפחתו, דבר שאילץ אותו לצאת לעבודה עוד בהיותו תלמיד בית ספר תיכון. לדברי הנאשם, הוא עבד בשעות אחר הצהריים בחנות בכפר מגוריו ותמך בפרנסת המשפחה. כן עולה, כי מעשי הנאשם כאן, בוצעו בחודשים שלאחר סיום לימודי התיכון, כאשר ביום ביצוע העבירות, היה הנאשם בדרכו למבחן בגרות. הנאשם מסר, כי תוכניותיו להירשם ללימודי מנהל עסקים לא יצאו אל הפועל בעקבות מעצרו וניהול ההליך המשפטי כנגדו, אם כי הוא מעונין לבדוק אופציה זו לאחר סיום ההליך המשפטי.

44. שירות המבחן ציין, כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות וכי מאז מעורבותו בעבירות דנן, לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים.

45. עוד עולה, כי בהתייחסותו לעבירות נשואות כתב האישום המתוקן, קיבל הנאשם אחריות חלקית למעורבותו בהן, תוך ביטוי תחושת חוסר אונים ואכזבה עצמית. לדברי הנאשם, באותו היום, בדרכו לבית הספר למבחן בגרות, הוא פגש את המתלוננת אשר עמדה בתחנת האוטובוס לכיוון נצרת. לדבריו, המתלוננת החמיאה לו על חולצתו והתפתחה ביניהם שיחה קצרה. במהלך השיחה הוא ליווה את המתלוננת לתחנת האוטובוס מצדו השני של הכביש, לכיוון כפר כנא ועלה יחד עמה למונית שהגיעה למקום. הנאשם מסר, כי הוא לא הכיר את המתלוננת קודם לכן, אם כי בחווייתו היא "שידרה" לו שהיא מעוניינת בהיכרות ובקרבה עמו. הנאשם מסר, כי הוא המשיך ללוות את המתלוננת בדרכה לעבודתה ובשלב מסוים חיבק אותה, דבר שלהבנתו הרתיע אותה ואז היא צעקה כמתואר בכתב האישום המתוקן. בתגובה לכך, הנאשם דחף את המתלוננת ועזב את המקום.

46. הנאשם הסביר בפני שירות המבחן את מעורבותו בעשייתו הפלילית כאן בפרשנות מוטעית של התנהגות המתלוננת. יחד עם זאת, שירות המבחן ציין, כי ניכר בתיאורי הנאשם את האירוע, כי הנאשם מייחס הדדיות ומשליך חלק מהאחריות לעברה של המתלוננת, דבר המקשה עליו להתחבר לחלקו הפוגעני בה. עוד עולה, כי הנאשם שלל צורך או נזקקות למעורבות טיפולית וכי לדבריו, הוא למד את הלקחים הנדרשים ולא יחזור על עבירות דומות.

47. שירות המבחן לא התרשם מקיומה של סטייה מינית או פתולוגיה בתחום תפקודו המיני של הנאשם, העומדות מאחורי ביצוע העבירות, אם כי, הוא מעריך, כי מעורבות הנאשם מעידה על קשיים בשמירה על גבולות ביחסים בינאישיים. לצד האמור, שירות המבחן מעריך, כי הנאשם ביצע עבירה מינית נסיבתית, תוך ניצול סיטואציה בה פגש את המתלוננת כשהיא לבדה ואליה חש משיכה. הנאשם התעלם מהתנגדותה של המתלוננת אותה פגש במקרה באותו יום, כשאין לו היכרות קודמת עמה ואף פירש את התנהגותה כהסכמה וכנכונות מצדה לקרבה ולמגע עמו. כן עולה, כי הנאשם גילה בפני שירות המבחן התייחסות קונקרטיה למעורבותו במעשים, הציג בעיקר חלקים מתפקדים באישיותו, דבר שהקשה על שירות המבחן להבין לעומק את המניעים העומדים מאחורי עשייתו הפלילית. הנאשם התקשה לתאר פגיעה אפשרית במתלוננת בשל עצם מעשיו, אך ציין, כי יתכן שחווה פחד וחוסר אונים באותה סיטואציה, כדבריו.

48. שירות המבחן, כאמור, לא התרשם מביטוי מצוקה רגשית ומאידך, הנאשם שלל נזקקות כלשהיא

למעורבות טיפולית. הנאשם ציין, כי הוא למד את הלקחים הנדרשים וכי הוא בטוח שלא יחזור על עבירות דומות. על כן, בהעדר נכונות לבדיקה עצמית וחיבור מצד הנאשם לחלקים פוגעניים באישיותו, דבר המקבל ביטוי בהתייחסות הנאשם לביצוע העבירות, שירות המבחן לא בא בהמלצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן.

49. לאור כל האמור לעיל, בבוא שירות המבחן להמליץ בעניינו של הנאשם, הוא שיקלל את רמת תפקודו המקובלת ביסודה, נוסף לכוחות הנפשיים והתפקודיים של הנאשם ומאידך, את אופי העבירות שביצע הנאשם הכוללות אלמנט של ניצול וחדרנות, כמו גם טעויות חשיבה, אשר אפשרו לנאשם לבצע את מעשיו, תוך התעלמות מהשלכות מעשיו על המתלוננת ותובנה חלקית בלבד מצד הנאשם למניעים העומדים בבסיס מעשיו ומשמעותם ובא לכלל מסקנה, כי ענישה בדמות מאסר אשר ירוצה על דרך עבודות שירות, כמו גם השתתפות מאסר מותנה וחיוב הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת, יש בה כדי להוות עבור הנאשם ענישה מרתיעה להישנות עבירות דומות. להערכת שירות המבחן, לענישה הכוללת בחובה מאסר שירותי סורג ובריח, יהיו השלכות קשות יותר על הנאשם ועל בני משפחתו.

50. מהתסקיר המשלים עולה, כי עיון בחוות הדעת והערכת המסוכנות מלמד, כי רמת המסוכנות המינית של הנאשם מוערכת כבינונית. כך עולה, כי בחוות הדעתצוין, כי הבדיקה נערכה לנאשם בסיוע מתורגמנית דוברת ערבית, מאחר והנאשם מתקשה בשפה העברית.

51. כך עולה, כי בדומה להתרשמות שירות המבחן, מעריכת המסוכנות לא התרשמה מקיומה של סטייה מינית, אלא מעבירות שהתבצעו על רקע שימוש נרחב בעיוותי חשיבה ובעיקרם ייחוס יוזמה לקרבן, אימפולסיביות, ניצול סיטואציה בה פגש בקרבן לבדה ומיקוד בצרכיו. עוד צוין, כי נראה שהקושי להודות בעבירות שביצע הנאשם נובע מקושי לייחס לעצמו מאפיינים שליליים בכלל ומהניגוד שבין מעשיו לבין אורח החיים אותו מעוניין לנהל. כך עולה, כי נראה, כי הנאשם מתקשה להתייחס לחלקים פוגעניים ותוקפניים באישיותו וכי ככל הנראה קיימת בורות מינית, או לכל היותר ידע מצומצם מאוד במין לצד סקרנות ודחפים נורמטיביים, עמם הנאשם מתקשה להתנהל. עוד עולה, כי הידע המיני של הנאשם הינו מצומצם, הוא אינו ער לגורמי הסיכון ואינו מודע לאסטרטגיות מניעה וחסר מוטיבציה לטיפול. כך עולה, כי הנאשם נעדר כל אמפתיה לקרבן, מרוכז בעצמו ובמחירים שהוא משלם.

52. הנאשם סיפר לשירות המבחן, כי הוא עובד כיום בחנות סופרמרקט בכפרו. לדברי הנאשם, הוא שואף ללמוד בהמשך אדריכלות. כך שיתף הנאשם, כי אמו, אשר מתמודדת עם מחלת הסרטן מזה מספר שנים, מטופלת כיום בבית חולים "איטלקי" בחיפה וככל הנראה חלה החמרה במצבה.

53. הנאשם מסר, כי הוא מוכן להשתתף בכל מתווה טיפולי שיוצע לו. בהתייחסותו לעבירות, ציין הנאשם, כי הוא "ניסה להתחיל עם המתלוננת" מאחר והוא סבר, כי היא אינה מתנגדת לקרבתו. הנאשם שב והסביר את מעורבותו על רקע פרשנות מוטעית להתנהגותה של המתלוננת. עוד הוסיף הנאשם, כי מאז מעורבותו הוא עבר תהליך של התבגרות, הוא מבין כיום את חומרת מעשיו ובטוח שלא יחזור על עבירות דומות.

54. עוד עולה, כי בהתייחסות הנאשם לשאלות המנחים בפגישה ניכר, כי הנאשם מתאמץ להציג פסאדה חיובית ולשאלות מעמדות יותר, הוא עונה בצורה פורמאלית. בתגובת הנאשם לשאלות מעמדות, בלטו חלקים תוקפניים באישיותו. שירות המבחן התרשם, כי ביחסי הנאשם עם האחר, הוא נוטה "לכפות" עצמו ומתקשה להיות רגיש למרחב האישי של האחר.

55. כן עולה, כי מאחר והקבוצה הטיפולית מתקיימת בשפה העברית, שירות המבחן בחן את שליטתו של הנאשם בשפה העברית. כך עולה, כי נראה, כי הנאשם מבין ברמה חלקית את הנאמר לו בשפה העברית, אך מתקשה לבטא את עצמו. משכך, שירות המבחן אינו יכול לשלב את הנאשם בקבוצה זו.

56. יחד עם זאת, שירות המבחן ציין, כי מאחר ועולה נזקקות טיפולית, שירות המבחן יקבל את הנאשם לשיחות פרטניות. שירות המבחן התרשם בשים לב לעולה מהערכת המסוכנות, בהתייחס לבורות מינית וידע מצומצם במין במצבו של הנאשם, כמו גם גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות, כי מעורבות טיפולית בתחומים אלה, לצד עבודה על חלקים פוגעניים ותיקון טעויות חשיבה, עשויה להפחית את רמת המסוכנות המינית. כן עולה, כי הנאשם הביע את הסכמתו להשתתף בתוכנית זו.

57. בנסיבות העניין, כאשר רמת מסוכנותו של הנאשם מוערכת כבינונית וככל שבית המשפט ימצא לבכר את האופציה הטיפולית שיקומית בעניינו של הנאשם, שירות המבחן בא בהמלצה להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים, במהלכם הוא יתחייב להגיע לשיחות פרטניות במסגרת שירות המבחן. עוד עולה, כי במקביל ובאם תיפתח במהלך תקופת צו המבחן קבוצה ייעודית לעברייני מין, לדוברי ערבית, הוא יתחייב להשתתף בה. עוד שירות המבחן בא בהמלצה להשית על הנאשם מאסר על דרך של עבודות שירות, מאסר מותנה ולחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת.

חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות - מב"ן

58. כאמור, בעניינו של הנאשם הוגשה חוות דעת מאת המרכז להערכת מסוכנות במב"ן, הנושאת תאריך 14/5/14. מפאת פרטיות הנאשם ומטבע הדברים, לא תפורט ליבת חוות הדעת ואולם יצוין, כי, בין היתר, גורמי מב"ן לא התרשמו מקיומה של סטייה מינית, אלא מעבירה שהתבצעה על רקע שימוש נרחב בעיוותי חשיבה ובעיקרם ייחוס יוזמה לקרבן, אימפולסיביות, ניצול סיטואציה בה פגש בקרבן לבדה ומיקוד בצרכיו. כך עולה, כי נראה, כי הקושי להודות בעבירה שביצע הנאשם נובע מקושי לייחס לעצמו מאפיינים שליליים בכלל ומהניגוד שבין מעשי הנאשם לבין אורח החיים אותו מעוניין לנהל. בפרק הסיכום וההמלצות צוין, כי שילובם של גורמי הסיכון הסטטיים וגורמי הסיכון הדינאמיים המבוססים על הספרות המקצועית בתחום הערכת המסוכנות המינית וההתרשמות הקלינית, מצביעים על כך שרמת המסוכנות המינית של הנאשם הינה בינונית.

דין והכרעה

59. כאמור, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן שעניינו,

מעשה מגונה ותקיפה. עובדות כתב האישום המתוקן פורטו בהרחבה בליבת גזר דין זה ואין לי אלא להפנות לאמור שם.

60. הכרעת הדין בעניינו של הנאשם ניתנה לאחר יום 10/7/12 ולפיכך, חל בעניינו תיקון 113 לחוק העונשין בדבר "הבניית שיקול הדעת השיפוטי". במסגרת תיקון 113 בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראה בעניין זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5/8/13).

61. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושה ונסיבותיו האישיות.

ומן הכלל אל הפרט:

62. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקינן באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי אשר במהלכו ביצע הנאשם את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירות בהן הודה ועל פיהן הורשע. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי עסקינן באירוע אחד בזיקה לדרישת הפסיקה בהקשר זה.

קביעת מתחם העונש ההולם:

63. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, כאמור, בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות שביצע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

64. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות שביצע הנאשם הינם חירותו של אדם, שלמות גופו ונפשו. במעשי הנאשם גלומה זילות כלפי המתלוננת בהיותה אדם. חשיבותם של ערכים אלו ברורה היא ונדמה, כי אין צורך להכביר מילים בשלהם. בהקשר זה, יפים הם הדברים שנאמרו בע"פ 9994/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

" על חומרתם הרבה של מעשי מין המתבצעים בזולת בהעדר הסכמה מרצון אין צורך להכביר מילים. הפסיקה השיפוטית ביחס לעבריינות הפלילית בתחום זה מוליכה מזה שנים קו בולט של החמרה בדין הן בהיבט הגמול והן בהיבט ההרתעה. הניצול המיני של הזולת בדרך של כפייה, או תוך אי התחשבות בהעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחוננו הגופני והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור ככלל.

הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורסת בו חלקה טובה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטאלי על החלש וחסר האונים. היא מצריכה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קרבת עבריינות המין בפועל ובפוטנציה".

65. מעשי הנאשם, כפי שהם מקבלים את ביטויים בעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, יש כדי לפגוע באופן מוחשי וממשי בערכים המוגנים שפורטו לעיל, בשים לב לטיבם, אופיים ומהותם.

66. באשר למדיניות הענישה הנהוגה ראה ע"פ 4528/13, חלווה מוחמד נ' מדינת ישראל. שם, נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"המעשה שבביצועו הורשע המערער על פי הודאתו הינו חמור ביותר. המערער הבחין במתלוננת נכנסת לבנין מגוריה בשעות אחר הצהריים, יצא מרכבו והחל לרוץ בעקבותיה, תפס אותה ושלח ידו אל עבר איבר מינה ונגע בו בחוזקה, מעל תחתונה ומתחתם. נזכיר כי האירוע הסתיים אך בזכות תושייתה של המתלוננת, שהשתחררה מאחיזת המערער ורצה לכיוון דירתה בעודה צועקת, ומצעקותיה יצאה שותפתה למסדרון, ורק אז המערער נמלט. מעשה זה - בעל האופי המיני והכוחני, שהתרחש בשעות אחר הצהריים, בטבורה של עיר, בעוברת אורח תמימה - מעיד במובהק על תעוזת המערער ועל המסוכנות הגלומה בו. הדעת אינה סובלת כי אישה תלך ברחובות עירה בחשש תמידי כי תיפול קורבן לאלימות מינית. משכך, מחייבים מעשים מסוג זה ענישה מחמירה שתבטא את סלידת המשפט מהם ושתגשים את עקרונות הגמול וההרתעה [ראו והשוו: ע"פ 3155/12 חמאמרה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (14.2.2013)]."

67. כן ראה ת"פ 41770-07-13, מדינת ישראל נ' חוסאם קנדיל (פורסם בנבו). שם, עסקין בנאשם אשר תקף מתלוננת שטרם מלאו לה 17 שנים. הנאשם התחזה לאדם אחר וניצל את תמימותה של הקטינה ולא חדל ממעשיו עד שהמתלוננת הצליחה להימלט ממנו. בגין מעשיו הושתו על הנאשם, בין היתר, 16 חודשי מאסר בפועל.

68. כן ראה תפ"ח 1070/05 מדינת ישראל נ' יהון יגנזו (פורסם בנבו). שם, הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעבירה שעניינה מעשה מגונה בכוח. הנאשם משך את המתלוננת בכוח לעבר שיחים שהיו בסמוך למקום בו עמדו והחל לנשקה בפיה. המתלוננת ביקשה מהנאשם, כי יעזבנה אך הוא לא הרפה

והפילה על הרצפה. לאחר מכן, הנאשם הוריד בגדיהם עד לברכיים והוציא את איבר מינו. הנאשם פתח בכח את רגליה של המתלוננת ונגע עם אבר מינו באיבר מינה וסתם את פיה בידו. על נאשם זה נגזרו, בין היתר, 15 חודשי מאסר בפועל. למותר לציין, כי נסיבות אלו הינן חמורות באופן משמעותי ועשרות מונים מנסיבות המקרה דנן, מבלי להקל בו ראש.

69. כן ראה ת"פ 5280/03, **מדינת ישראל נ' אמסלם שלמה** (פורסם בנבו 5.7.2005). שם הורשע נאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירה שעניינה מעשה מגונה בכוח. הנאשם הזמין את המתלוננת אשר הייתה קטינה אל דירתו וכשהגיעו לחדר הילדים, דחף אותה והצמיד אותה אל הקיר ונשק לה בכוח על פיה. הנאשם מישש את חזה של המתלוננת מעל חולצתה ובידו השנייה אחז בכתפה בכוח. לאחר מכן, הרים את חולצתה של המתלוננת, תפס בכוח בחזה וצבטו. על הנאשם נגזר, בין היתר, 8 חודשי מאסר בפועל. גם נסיבות מקרה זה, חמורות הן באופן משמעותי מנסיבות המקרה דנן.

70. כן ראה רע"פ 223/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו). שם, הורשע המבקש במעשה מגונה תוך שימוש בכוח, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין ובגין זאתהושתו עליו 10 חודשי מאסר בפועל, 11 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים וחייב בתשלום פיצוי בסך 10,000 ש"ח למתלוננת. בשלהי שנת 2004 הגיעה המתלוננת אל המרפאה בה עבד המבקש כרופא באותה עת, ונכנסה לחדר לבדיקה. משנותרו לבדם, סגר המבקש את הדלת והורה למתלוננת להתפשט לצורך הבדיקה. המתלוננת הורידה חולצתה והמבקש מישש את שדיה בידו האחת וניסה ללטף את ישבנה בידו האחרת. לאחר מכן נצמד המבקש אל אחורי המתלוננת, הוריד את מכנסיו ותפס את ידה כך שנגעה באיבר מינו החשוף, בעוד המתלוננת אינה מצליחה להתנגד. בהמשך תפס המבקש בראשה של המתלוננת וניסה לכופפה קדימה בעודומחך את איבר מינו החשוף בגופה. לאחר מכן הורה המבקש למתלוננת לשכב על המיטה ומשעשתה כך הרים את חצאית הבגוד לרצונה. רק כאשר המתלוננת הזיזה את ידו של המבקש וצעקה, חדל האחרון ממעשיו. בהתחשב בנסיבותיו האישיות המשפחתיות של המבקש, בית המשפט העליון קיבל את הערעור על חומרת העונש, במובן זה, כי חלף המאסר בפועל שהוטל על המבקש בביהמ"ש המחוזי, ובכפוף לחו"ד חובית של הממונה על עבודות השירות, ירצה המערער 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. למותר לציין, כי גם נסיבות המקרה דנן, חמורות הן באופן משמעותי מנסיבות המקרה שבפנינו, זאת אף בהתייחס לענישה שבסופו של יום הושתה במקרה זה.

71. כן ראה עפ"ג (מחוזי חיפה) 41730-05-14 **מדינת ישראל נ' בדארנה** (פורסם בנבו). שם המשיב הורשע ביום 28.10.13 על פי הודאתו בעובדות כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירה של מעשה מגונה תוך שימוש בכוח לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין ובעבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין. על רקע הרשעתו, גזר בית משפט קמא על המשיב את העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו על דרך של עבודות שירות; 8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור המשיב כל עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין ויורשע בה ופיצוי בסך של 15,000 ₪ למתלוננת. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 02.10.11, סמוך לשעה 10:00, יצאה המתלוננת מביתה שבקריית מוצקין. סמוך לתחנת האוטובוס, בעוד שהמתלוננת משוחחת עם חברתה במכשיר טלפון נייד, הגיע לעברה המשיב, חסם את דרכה והחל שואל אותה מהיכן היא. המתלוננת בתגובה שאלה אותו מה רצונו

והמשיכה בדרכה. המשיב חסם שוב את דרכה של המתלוננת וכשזו בקשה ממנו לאפשר לה לעבור, המשיב דחף אותה בידיו. כתוצאה מהדחיפות נפלה המתלוננת ארצה, בשלב זה המשיב נשכב על המתלוננת, החל לנשקה בצווארה ובפניה ולמשש את חזה, תוך שהמתלוננת מנסה להדוף את המשיב בעזרת ידה, בכתה והתחננה בפניו שיניח לה, ולמרות זאת, המשיך המשיב במעשיו ואמר למתלוננת, "שקט, שקט, תראי עכשיו מה אני עושה לך". רק לאחר שהמשיב שמע את המתלוננת מבקשת מחברתה להזעיק את עזרת המשטרה קם ונמלט מהמקום בריצה. כתוצאה ממעשה התקיפה המתואר נגרם למתלוננת סימן כחול ברגלה. בית משפט קמא סבר, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 4 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, בנוסף למאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. בית המחוזי הגיע לכלל מסקנה, כי גם אם רף הענישה המקסימלי אשר נקבע על ידי בית משפט קמא במסגרת מתחם העונש ההולם היה צריך להיות גבוה יותר, הרי שעונש המאסר שהוטל על המשיב ואשר נקבע כי ירוצה בעבודות שירות הינו סביר במכלול הנסיבות. כך ציין בית המשפט המחוזי, כי בבוא בית המשפט לגזור דינו של נאשם שזו היא הסתבכותו הראשונה עם החוק, על בית המשפט לבחון בזהירות המתבקשת האם אכן עונש מאסר בפועל כפי שמבקשת המערערת להטיל הוא האמצעי הראוי ביותר על מנת להשיג את תכלית הענישה. ככל שגילו של הנאשם צעיר יותר וככל שהוא נעדר עבר פלילי, יטה בית משפט להימנע מהטלת עונשי מאסר שירוצו מאחורי סורג ובריח. דברים אלה יפים הם ומתאימים בנסיבות העושה שבפנינו בשים לב לגילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות והיותו, כאמור, נעדר הרשעות קודמות.

72. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ראוי להדגיש את מהות המעשים שביצע הנאשם ולפיהם, הנאשם אחז בחוזקה בידה של המתלוננת, משך אותה לעבר קיר של בניין סמוך הצמידה לקיר ונגע בחזה ובישבנה. כך נציין, כי המתלוננת צרחה, הנאשם דחף את המתלוננת וברח מן המקום.

73. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות נציין, כי אמנם, לא הובאו ראיות לגבי מידת פגיעת מעשיו של הנאשם במתלוננת, אולם נדמה, כי אין צורך בראיות לגבי הפגיעה שנגרמה לנפש המתלוננת, עת פגע הנאשם בכבודה, בגופה ובפרטיותה. כך נדגיש, כי עסקינן בעבירות שהנזק טבוע בהן מעצם טיבן, אופיין ומהותן וקיומו הוא בבחינת הנחה שאין צורך להוכיחה.

74. כן נוסיף את הרקע והנסיבות אשר הביאו את הנאשם לידי ביצוע העבירות, כפי שהדבר קיבל את ביטויו בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו ולפיו, מעשי הנאשם נבעו מתוך פרשנות מוטעית באשר להתנהגותה של המתלוננת. בעיניו של הנאשם המתלוננת "שידרה" לו שהיא מעוניינת בהיכרות ובקרבה עמו, ואולם יצוין, כי נסיבות אלו לא קיבלו את ביטוין בעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם ועל פיהן הורשע.

75. עוד ראוי להדגיש את גילו הצעיר של הנאשם, יליד 1993, אשר היה בעת ביצוע העבירות בן 18 שנים ומספר חודשים. בנסיבות אלו, הרי שעניין לנו במי שהוא "בגיר - צעיר", סוגיה אשר לה השלכה גם באשר לקביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם דנן.

76. לאחר שבחנתי את הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה, כפי שפורטה בהרחבה לעיל ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, באתי לכלל מסקנה, כי מתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין מספר חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו גם על דרך של עבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש הראוי לנאשם

77. בנסיבות המקרה דנן, אני סבורה, כי אין מקום לסטות לחומרא או לקולא ממתחם העונש ההולם, כפי שקבענו לעיל ולפיכך, יש לקבוע את העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, כפי שפירטנו לעיל.

78. באשר לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ראוי לציין האמור בתסקיר שירות המבחן הראשון שהוגש בעניינו של הנאשם ולפיו, הנאשם קיבל אחריות חלקית למעשים נשוא כתב האישום המתוקן, תוך ביטוי תחושת חוסר אונים ואכזבה עצמית. עוד יצוין, כי כפי העולה מהתסקיר הנאשם משליך חלק מהאחריות לעבירות על המתלוננת, דבר המקשה עליו להתחבר לחלקו הפוגעני בה.

79. מאידך יצוין, כי עסקינן בנאשם יליד 1993, "בגיר - צעיר", על כל המשמעויות הקמות מכך. גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות ראוי לו, כי יקבל את ביטוי גם במיקום העונש הראוי לנאשם במתחם העונש שקבענו לעיל וכן, עלינו לשקלל סוגיה זו בבחינת סוג העונש אשר נשית על הנאשם וביתר שאת השאלה האם ראוי במקרה דנן להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, על המשמעויות הרוחביות הקמות מכך.

80. כך יצוין, כי אין לחובת הנאשם כל הרשעות קודמות בפלילים וכי זוהי עשייתו הראשונה בפלילים. בהקשר זה ראוי לציין, כי המעשים בוצעו ביום 22.6.12 וכי מאז לא נרשמה לחובת הנאשם כל הסתבכות נוספת בפלילים. בהקשר זה אף נדגיש את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות. בהינתן נסיבות אלו, הרי שנראה, כי מתבקשת המסקנה, כי עניין לנו במעידה חד פעמית בנוף חייו הנורמטיבי על דרך הכלל של הנאשם, אשר אין בה כדי להעיד על מתווה חייו. סוגיה זו מקבלת את ביטוי גם בתסקיר שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם ואשר פורט בהרחבה לעיל.

81. עוד נפנה לחוות דעת בדבר הערכת המסוכנות שהוגשה בעניינו של הנאשם אשר קבעה, כי רמת המסוכנות המינית של הנאשם הינה בינונית. יחד עם זאת נדגיש, כי מליבת חוות הדעת עולה, כי גורמי מב"ן לא התרשמו מקיומה של סטייה מינית אלא מעבירות שבוצעו על רקע שימוש נרחב בעיוותי חשיבה ובעיקרם, "יחוס יוזמה לקורבן, אימפולסיביות, ניצול סיטואציה בה פגש הנאשם בקורבן לבדה ומיקוד בצרכיו.

82. כך נציין את הערכת שירות המבחן אשר הובאה במסגרת התסקיר המשלים ולפיה, מעורבות טיפולית בתחומים אלה, לצד עבודה על חלקים פוגעניים ותיקון טעויות חשיבה, עשויה להפחית את רמת המסוכנות המינית.

83. כך נציין את המלצת שירות המבחן במסגרת התסקיר המשלים ולפיה, יש להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים, זאת לצד ענישה בדמות מאסר על דרך של עבודות שירות, מאסר מותנה וחיוב הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת.

84. כן נציין את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת נסיבותיו המשפחתיות, כפי שעברו כחוט השני בטיעוני בא כוחו לעונש ובתסקירי שירות המבחן אשר הוגשו בעניינו. בהקשר זה אדגיש, כי שמתי ליבי למצוקה הכלכלית עמה מתמודד הנאשם, הקורות את הנאשם בילדותו, נסיבותיו המשפחתיות, מצבם הבריאותי הלקוי של אמו ואביו של הנאשם, העובדה, כי הנאשם נושא בעול פרנסת המשפחה ותכניותיו של הנאשם להמשך לימודים אקדמיים.

85. כך שמתי ליבי להודאת הנאשם, לקיחת האחריות וחיסכון זמן שיפוטי יקר. יחד עם זאת, יצוין בהקשר זה, כי הנאשם הודה במעשיו לאחר העדת המתלוננת וכי הנאשם לא חסך את עדותה של זו, עובדה המקבלת משנה תוקף וחשיבות נוכח טיבה של עדות, כאמור.

86. בנסיבות העניין, נוכח מקבץ הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה העובדה, כי הנאשם קיבל אחריות חלקית למעשיו ומשליך חלק מהאחריות על המתלוננת ומאידך, האמור בליבת תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם, ההמלצה המובאת בסופו של התסקיר המשלים, הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, נסיבותיו האישיות, העובדה, כי עסקין בנאשם צעיר, נעדר כל הרשעות קודמות ואשר זוהי לו עשייתו הראשונה בפלילים, כמו גם רצונו של הנאשם להעלות את מתווה חייו על דרך המלך, האפיק הטיפולי שהונח בעניינו של הנאשם כפי המלצת תסקיר שירות המבחן, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, באתי לכלל מסקנה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, בחלקו הנמוך של מתחם זה, אך לא בצד הקיצון שבו.

87. בענישה הכוללת בחובה מאסר בפועל לתקופה מוחשית מחד, אך מידתית מאידך ושעה שזו תרוצה על דרך עבודות שירות, יהיה כדי ליתן ביטוי לכל האמור לעיל ולהביא לתוצאה עונשית ראויה, מידתית ומאוזנת בזיקה למתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ומיקום העונש הראוי לנאשם, בהינתן הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובשים לב, לנתוני העושה ונסיבותיו האישיות. השתת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, תהווה תוצאה בלתי מידתית בנסיבות העניין ולא תיתן ביטוי למקבץ הנסיבות והנתונים אשר אינם קשורים בביצוע העבירות ובכלל זה, נתוני העושה ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות, העובדה, כי הנאשם נושא בעול פרנסת המשפחה, העובדה, כי הונח אפיק טיפולי שיקומי בעניינו של הנאשם, ויתר הנסיבות שפורטו לעיל.

88. נוכח האמור בחוות דעת גורמי מב"ן והערכת המסוכנות המינית מחד ומאידך, ההנמקות המהותיות שהובאו בליבת חוות הדעת והתרשמותם המקצועית של גורמי שירות המבחן והאפיק הטיפולי הרלוונטי שהונח בעניינו של הנאשם בהקשר זה, הרי שבתלכיד עונשי בדמות עונש מאסר בפועל מוחשי אשר ירוצה על דרך עבודות שירות לתקופה המקסימלית האפשרית על פי חוק, בצירוף העמדת הנאשם בצו מבחן אשר יניח אפיק טיפולי בעניינו, זאת בצירוף עונשים נלווים, יש כדי ליתן מזור הן לאינטרס הציבורי והן לאינטרס הפרטי של הנאשם.

89. השתת ענישה בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, כפי עתירת המאשימה, תגדע הלכה למעשה את האפיק הטיפולי שהונח בעניינו של הנאשם, כמו גם לא תיתן ביטוי ראוי והולם לנתוני העושה ולנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. בגדיעה, כאמור, יצא אף האינטרס הציבורי נפסד.

90. בצד ענישה כאמור, ראוי, כי יושת עונש מאסר מותנה אשר יהא כ"חרב המתהפכת" מעל ראשו של הנאשם כצופה פני עתיד. עוד ראוי להעמיד את הנאשם בצו מבחן לתקופה המומלצת ע"י שירות המבחן כפי תסקירו, כדי להניח אפיק טיפולי - שיקומי בעניינו של הנאשם, אף זאת כצופה פני עתיד, אפיק אשר נדרש בנתוני העושה ובשים לב לנתוני האישיותיים של הנאשם וההנמקות המקצועיות שהובאו לכך בליבת התסקירים שהוגשו ובליבת חוות הדעת בדבר הערכת מסוכנות.

91. עוד סבורה אני, כי יש לחייב את הנאשם נוכח מהות המעשים שביצע, טיבם והפגיעה במתלוננת גם בתשלום פיצוי למתלוננת.

92. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו על דרך עבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה שהוגשה. הנאשם ירצה את עבודות השירות במועצה הדתית מגדל העמק, במגדל העמק, בימי העבודה ובשעות העבודה כעולה מחוות דעת הממונה.

בשים לב לכך שמועד תחילת ריצוי עבודות השירות הנקוב בחוות הדעת חלף ובהתאם לסמכות הנתונה לי בהקשר זה, אני קובעת, כי הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 16/8/15. במועד זה, בשעה 8:00, יתייצב הנאשם לצורך קליטה והצבה, במשרדי הממונה על עבודות השירות, מפקדת מחוז צפון, תחנת משטרת טבריה.

לבקשת הממונה אני מזהירה את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו, יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות ולהביא לריצוי יתרת העונש במאסר בפועל של ממש. כן הנני מדגישה בפני הנאשם, אף זאת לבקשת הממונה, כי אין מקומות פוטנציאליים נוספים לביצוע עבודות השירות ולפיכך, כל חריגה שהיא עלולה להביא להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי העונש

במאסר בפועל של ממש.

ב. הנני מורה על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך 18 חודשים במהלכם ישולב הנאשם בשיחות טיפוליות אצל שירות המבחן וכן ישולב בכל מסגרת טיפולית כפי שיידרש ממנו. הובהרה לנאשם חובתו למלא אחר צו המבחן כנדרש וכדבעי והנפקויות המשפטיות שיקומו אם לא יעשה כן.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת מין מסוג פשע, או כל עבירת אלימות מסוג פשע ויורשע בגינה.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת מין מסוג עוון, או כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, ויורשע בגינה.

ה. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת (עדת תביעה מס' 1) בסכום של 8,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלוננת בקופת ביהמ"ש ב - 4 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים בסך 2,000 ₪ כל אחד.

הסכום הראשון יופקד בעבור המתלוננת בתוך 30 יום ממועד סיום ריצוי עבודות השירות אשר הושתו על הנאשם בגזר דין זה ומידי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב.

המאשימה תמציא הודעה לתיק בית המשפט בתוך 7 ימים מהיום אודות פרטי המתלוננת.

לעיוני בעוד 10 ימים מהיום.

ו. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד. התשלום הראשון ישולם בתוך 30 יום ממועד סיום ריצוי עבודות השירות ומידי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד תגרור תוספת פיגורים כדן.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תמציא העתק מגזר דין זה הן לממונה על עבודות השירות והן לשירות המבחן.

הערה - גזר הדין הוקרא בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם ביום 6/7/15 והוא מפורסם עתה על הנמקותיו מפאת היקפו ואילוסי הדפסה.

אני מתנצלת בפני הצדדים אודות העיכוב בהקשר זה.

ניתן היום, ח' אלול תשע"ה, 23 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.